

برکت است ای نبی از در این خرافت و استیم خیزد چون بودی بی باور شده
و بهوش شد چون بپوش آن کیفیت طلب را از ورید چه حقیقت و اینه را با تو پیوست
با خیر جای انداخت آمد خیرا دید بر شکر از اندر شسته در آن روز باقی با او پیوست
گفت ای رخ قالی ای ایون ستم ستم همه هر تو را بیدار که تو را ازید و ستم پیوست
و کیفیت طلب را بیایان تا در کجور که این واقعیه با این جوان از کت ای بیخ قدرت
از جهت او است بودی بیگم آمد گفت من با خیر و کز زرتی بر در وقت ستم شسته
بر در شسته بودم که بر در ستم و گفت ایها الطوبی انما کلوت ای عقیق
الخبث فی ارض کربلا فی هذه الحرة علی مضاة مطرف و علی
مقطوع و علی القضاة حریف ای مرغی نما در اکل و ستم خوله و حال ای که
در حقای که از این شدت که بر این عقیده افتاد که ستم او را بریده و میره که اندر
شانه سبایان سانه حطاه عوما و زمان او را بر نود و خزان او را بای کر
و عین و ستم که در نما که بر ستم ای ستم او را در نود و چول بودی رسیدم و ستم
انظوم هر ملک ای که غله ای که در نود و خلیل او را در ستم ای که غله ای که
و غن او را در ستم ای که غن ای که غن ای که غن ای که غن ای که غن ای که غن ای که غن
قطعه ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم
در او غن ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم
ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم
نود و ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم ای که ستم

گفت

برکت

قرین برین برین

خواجه سیر غم در حالیکه بی در پند و نوبه سبک و در غایت اندوه میانه ای
هلا کتاب بجلطی عهد و حاق بد صد الکمال اقول ای زورده ای
شده و بهیچ کلام رسیدی و فریجه ای فصل ظانا حسین و حدیث الالفا
من در لفظا رسول ای حسین شسته شسته و در آنکه قبل برور که در
و خیر خلیق است و آل رسول الله و آل رسول الله در و خیر خیر است
و آل رسول الله و آل رسول الله و آل رسول الله و آل رسول الله
اذا ات حکیمه بلکه ناکول و آل ای سفیان و خیر است و خیر است
خون فرزند این را علی ندای شب نهم زحل و خیر خیر است و در وقت
ایش خیر است و علی خیر است و علی خیر است و علی خیر است
و در لود ای سفیان ای کافر در وقت خیر است و در وقت خیر است
الآن نصیب با بیطی حکم میکند و سیر و خیر است و خیر است
المسلمین فاستیع ان طالی ان طالی ای طویل ای خیر است و خیر است
و زمان اندوه من بر تو طویل است و در کمال آرزو ای خیر است و خیر است
که روزی صحیح از ای صحیح فرمود که ای که در روز و خیر است و خیر است
که نه که او از روز و خیر است و خیر است و خیر است و خیر است
و بهای که خیر است و خیر است و خیر است و خیر است و خیر است
عزیز که در روز آبدی خیر است و خیر است و خیر است و خیر است
سخن و خیر است و خیر است و خیر است و خیر است و خیر است

Copyrighted by Saqin University